

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1860-1869

Van Raalte Papers

7-18-1860

Article in De Hollander

F. J. Littlejohn

Henry ten Hoor

Simone Kennedy

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s

The original documents are held in the Holland Museum. This digitized material is intended for personal research/study only. The original documents may not be reproduced for commercial use in any form or by any means, electronic or mechanical, without permission in writing from the [Holland Museum](#).

Recommended Citation

Littlejohn, F. J.; ten Hoor, Henry; and Kennedy, Simone, "Article in De Hollander" (1860). *Van Raalte Papers: 1860-1869*. 83.

https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1860s/83

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1860-1869 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

Wednesday, 18 July 1860

Holland, Michigan

In this issue of *De Hollander*, there appeared a long article, entitled, "Is the matter of John Roost now completely settled?" Roost was involved in a court case. [I believe it was concerning his alleged withholding of some funds he raised in the East for the Holland Harbor. The minutes of the board of Holland Township would have much information on this issue.] F. J. Littlejohn, Circuit Register, was quoted. Kommer Schaddelee was mentioned in passing.

In Dutch; translation by Dr. Henry ten Hoor, 2001.

Original in the collection of the Holland Historical Trust at the Joint Archives.

De Hollander, Wednesday 18 July 1860

The John Roost case

For De Hollander

Is the John Roost case completely finished?

Last week I came in Holland and met a few people who were just talking about the John Roost case. I joined them as an interested listener, trying to discover exactly what had been going on in this case.

I noticed that *De Grondwet* had published a unanimous piece in which John Roost was described as victorious in the lawsuit against him and in which blatant lies were presented, so that the people might assume that John Roost was declared fully innocent by the court. *De Grondwet* and the *Ottawa Register* were available, and both journals were discussed (*De Grondwet* defended and flattered John Roost, the *Ottawa Register* did the opposite).

After I had heard a lot of information about John Roost and his supporters, and also about the Township Board and the Town books, I journeyed on (I had to go to Grand Haven), thinking that I would like to do some detailed research in that town if I had enough time. This was the case, and so I arranged a few meetings with capable people, who had attended the whole court case and had no other objective than to represent the truth as it was revealed in front of the court. Back home I thought that it could be helpful to publish the results of the research done in Holland and Grand Haven. There are still so

many people who are in the dark about this and confused and both parties (for and against John Roost) are so quick to present appealing arguments. Moreover, nobody in the Colony can or may be indifferent to knowing whether or not the court justified the resigned members of the Township Board and the witnesses against John Roost. Because a number of these people said (or were believed to have done so) that they had testified against John Roost for purely political reasons.

I heard from several parties – from people in Grand Haven who had attended the court case and also from that small group of people in Holland – that John Roost had been put in the wrong, and that the Township Board had only done what their position required of them (by oath), namely to manage the financial interests of the Town and the Harbor.

The attempt by John Roost and his supporters to prove that the Board had acted unlawfully failed, as did their effort to prove that the Board was driven by vengeance and mean motives, desiring the destruction or downfall of John Roost. Lastly, their effort failed to declare the Town books false. In summary, my people told me that the justification of John Roost's action in front of the court was one big failure. Why was he then not declared guilty? Because one witness with positive proof that John Roost had personal possession of the funds that he was supposed to manage, had left on a journey, while he should have fulfilled the chain of evidence against Roost. John Roost escaped barely from a conviction that would have sent him to the State Prison in Jackson.

He did not dare to start a civil process, and that is thus still pending. They expect him to *surely* loose that process, unless he can get it stifled with dirty tricks. They did not doubt that he would try the latter. As you can see, this is the most important information

that I heard in Grand Haven, affirming the words of the people in Holland and of the *Ottawa Register*.

While returning home I was wondering: if John Roost's release was considered such a victory, why then did he postpone this trial to the next session of the court through a risky declaration by oath? However, when John Roost came home and the people in Holland heard about his release (assuming that he was declared innocent), they started to shoot their guns with great clamor, giving the impression that John Roost was guiltless. But the rain quickly stopped the shooting, and they proceeded to go into the bars to celebrate the so-called victory. They made such an uproar that the neighbors could not sleep because of the noise.

But that was not enough.¹ In the next number of *De Grondwet* an anonymous article appeared, that not only justified John Roost, but presented the members of the Board and their supporters in a bad light through lies and slander. They said that the supporters had readied the cannon, powder and fire-works to celebrate John Roost's defeat. But after investigation and adequate proof, these statements were found to be quite beside the truth by both the tale-tellers and the spreaders of lies. On the contrary, I noticed that many people, instead of wanting to celebrate and rejoice in someone else's fall, feared for John Roost and for his poor wife and children. People generally desired that the court would put him straight for his stiffheadedness and arbitrary behavior, that he would be taught a lesson which would be useful for him and beneficial for the future of the Town, but which would not destroy him or stomp him in the ground.

I would not have shared this information if I had not thought that the Holland Township, through its faulty representative John Roost and the defense of his grave

arbitrary behavior, would end up with a bad reputation, to which his foul, cursing, godless paper *De Grondwet* contributed so much, especially among the simple people.

With this letter I intend to satisfy many of my friends, here and elsewhere, keeping to the conviction that this is the absolute truth. What I am very sorry about is that we discovered that Mr. * was involved in such a dirty business as this. I have no desire to reveal *his* name or that of the *others* liars, but this much is certain, that his and their good reputations will suffer immensely, since most people will consider them accomplices.

And, at the request of many who do not understand English, I would like to present the statement of the Register F.J. Littlejohn, so that folk can see the proof that my information is the pure and simple truth.

“The notes [minutes] of the Holland Township Board, as kept by Mr. K. Schaddelee, were used as evidence in the investigation of the People vs. J. Roost in the Ottawa County Circuit Court. The lawyer of Mr. Roost brought in the only objection against the notes, but he gave no proof against them. At the time of the investigation, the notes were judged by the Court and the Jury as true and accurate, and were accepted as evidence for everything that they included.

3 July 1860

F.J. Littlejohn

Circuit Register

P.S. I have given the above testimony as a matter of simple justice towards the involved parties, since I was told that people in Holland have said that the Court and the Jury rejected the mentioned notes as inaccurate and false. This is not true.

F.J.L.

¹ From this point onward, I am using Henry Ten Hoor's translation to guide me.

See it for yourselves, dear readers! We presented you with a complete picture, without decoration or lies. We trust that the simple truth in the *Hollander* will be more convincing than the decorated lies of the *Grondwet*.

An investigator

Overijssel, July 1860.

HOLLANDER.

30.

HOLLAND, MICH., WOENSDAG, 18 JULIJ, 1860.

NO. 493.

ONDER
UNDOGVEN IX
LAND.
ZONEN
enaars.
zo zijn Een Dollar
te betalen.
Dollar loomsd, krigt
"De Hollander" een
der vooruitzigt
ereren.
re 1 jaar... \$5.00
re 1... 30.00
re 1... 30.00
naar ad verteren
verkleen verand. 10.00
ingtaande zes lijnen.
Doodberigten, milt
voor de Abonnenten
worden aan
Mch.

INGEZON DEN STUKKEN.

Van de Hollander.
Mijnheer de Redakteur!

Wees zoo vriendelijk dit
onderstaande in uw gewerd
blad te plaatsen.

VELE LIEDEN DER GEMEENTE ZEELAND. Zeeland in gevaar!

De wonderlijkste historie, die ooit geschied is,
was op 11. Zondag namiddag, De W.e.w. leer-
aar NIXXER, voor ons opgetreden, opende, eest
bij tot te verklaren overging eenen brief van
De STOBELAAR. Z.e.w. las ons daarin voor,
dat de zoo even genoemde leeraar het 3de beroep
naar deze onze gemeente had aangenomen.—
Wat vreemd! wat een oogenopslag! en, geen
wonder! Der gemeente is wel bekend, dat Z.e.w.
sme beroepen heeft ontvangen, voor welke hij
telkens heeft bedankt; maar wie kan zich een
derd berinneren?

Wel is waar, dat onlangs een gedeelte der ge-
meente is samen geweest, ten einde weder over
het beroepen van een Leeraar te spreken; en
door stijfhoofdigheid en doorrijverij het weer
zoover werd gebracht, of de gemeente er in toe-
stemde dien man te vragen, of hij nog beroep-
baar was? En nu komt het antwoord alreeds,
zonder op nieuw wettige stemming te hebben,
dat het beroep is aangenomen, en in dit ant-
woord stond, dat Z.e.w. het aannam, om reden
de bezwaren van vroeger waren weggenomen.

Heeft men dat dien man durven wijsmaken!
Is dat weggenomen als men overloerd roept—
"Indien hij daar niet aan beantwoordt, laat hem
blijven, daar hij is?" De NIXXER, natuurlijk,
biets van al de zaken wetende, baside in zijne
voorspraak aan, dat nu de geboden verhoord
ware.

Ellieve! Op die vergadering vroeg een oude
van dagen, of er iemand in de vergadering was,
die in al dien tijd een gebed voor De STOBELAAR
gehad heeft; waarop niemand den mond opende.
Ja, het ging zelfs zoo ver, dat de oude godzali-
ge, die reeds veertig jaar in Gods kerk als een
licht heeft geschinen, den mond opende, en men
hoorde, hoe hij den Heere gesmeekt had om licht
in de zaak ja, of hij een gebed voor dien man mogt
ontvangen, maar hij kreeg geen opening, en ge-
loofde, dat het des Heeren weg niet was. Die
oude van dagen dan, met wien velen over de
diepte der zee en de breedte der aarde gekomen
zijn; en vele anderen, die hem bartelijk beminnen,
kreeg door dit zijn spreken veel bijval. Dit
werd, echter, spoedig tegen gegaan; want men
begon te begrijpen, dat men het zou verpeelen;
zoo dat de oude man tegen over het andere ge-
deelte des kerkenraads zwichten moest.

De gemeente moet het weten, waarom zij dat
heeft laten doorgaan. De oude vader heeft zijn
hart ontlust, en is dus vrij. Daar was nog een
kerkenraads lid, die zei: de LEUBSTER is te or-
thodox. Wij, op ons beurt, hielden meer van
de orthodoxie van Borselen, dan van de door-
drijverij van Rotterdam.

Wij hebben nooit geweten, dat een goddelij-
ke roeping afgang van het lezen van Gods wet
en de artikelen des geloofs. Lig daar zoo veel
kwaads in, om op den dag des Heeren te lezen:
"Gedenkt an viert, met veen en magzen,
Den Sabbat na zesdaagse vlijt.
God schiep 't heelal in zooveel dagen,
En heeft den Sabbat zich gewijd?"

Zalke is immers in de Ger. kerk van onds af,
een gebruik geweest? Vooral, dunkt ons, als
een gemeente zulke altijd gehoord heeft, waar-
om zou een ander wat nieuws moeten? "Ik at
liever," zegt de apostel, "in eeuwigheid geen
vleesch, dan dat ik mijn broeder ergeten zou."

Wij vreezen, dat door al deze vreemde kuren,
de gemeente nog eens splitsing zal ondergaan.
Die gemeente, die tot nu toe altijd als een enig
man vastgestrengd was, tijdens de Eerw. De
v. D. MEULEN haar herder en leeraar was. Het
kan niet anders, of zij moet altijd met leedwe-
zen denken aan hem, die jaren achtertoeren voor
haar ul- en inging. Wij hopen, dat de gemeen-
te nooit aan eigen zin een wil van anderen laat
regt zal ainstaan, maar als een eedige mau staan
voor haar welvaren.

Wij gevoelen ons gedrongen dit te doen
plaatsen. Zal de klassis, waartoe De STOBELAAR
behoort, zulke toestaan? Zoo ja, wie van
onze leeraars zal hem bevestigen?

VELE LIEDEN DER GEMEENTE ZEELAND.
Zeeland, 10 Julij, 1860.

Van de Hollander.

Is de zaak van John Roost nu geheel afgelopen?

Verleden week kwam ik te Holland en trof
daar eenige burgers aan, die juist aan te spreken
waren over de zaak van John Roost. Als een
vriendelijk historiar vroegde ik mij in de

schiet. Dit laatste was het geval, en ik begaf
mij naar bekwaame personen, die het rechtsgeding
van het begin tot het einde hadden bijgewoond,
en ook geen ander belang bij deze zaak hadden,
dan, zooals ze in waarheid voor het Geregts-
hof bevonden werd, mede te deelen. Weder te huis
gekomen, dacht het mij niet overbodig en nood-
deloos, om mijne bevind van zaken, te Holland
en te Grand Haven opgetaan, te publiceren,
omdat zoo velen nog ontrent die zaak in 't duis-
ter en onzekere verkeerden, en ook, omdat iedere
partij—voor en tegen Roost—zoo ligtvaardig
geengen is, om haar schoonste te vertellen.—
Bovendien, niemand onzer Kolonie kan of mag
overschillig zijn, of de afgetreden leden der
Township Board en de getuigen tegen John
Roost al of niet geregtvaardig werden; te
meer, daar niet weinigen van hen zeiden en ook
verdachten van niet bloote partijzucht iels tegen
John Roost gezocht te hebben.

Van onderscheidene partijen, die het geregt-
oedzoek bijgewoond hadden, hoorde ik, even
als te Holland van die bij elkander staande
burgers, dat John Roost in 't ongelyk gesteld
was geworden; en dat de Township Board niets
meer geaan had, dan hun ambr en pigt van
hen bij wel vorderden, namelijk, om de gelde-
lyke belangen der Town en Haven te behartigen.

De poging van John Roost en zijne helpers,
om te bewijzen, dat de Board onwettig gehan-
deld had, was mislukt; zoo ook mislakte de po-
ging, om te bewijzen dat de Board door lage
beveegredenen en wraakgerig verlaagen gedre-
wend om John Roost te verdueren of tot
den val te brengen. De poging om de Town-
boeken voor valsche te verklaren mislakte even-
zeer. "Id 't kort, men zeide mij, dat de regi-
vaardiging van John Roost's handelwijze voor
het Geregts-hof geheel en al is mislukt, en dat
de schuldigverklaring alleen niet is gevolgd, uit
gebrek van een steellig bewijs, dat hij over de
velden, onder zijne hernsting, schuldiglijk had
beschikt, en dit alleen door afwezen van een op
reis gegaan getuige, die juist de keten van be-
wijzen moest volmaken. Het was er dus op af,
of John Roost werd veroordeeld ter Staatsge-
vangenis te Jackson.

Het civiele rechtsgeding heeft hij niet durven
beginaen en is dus nog hangende. Dit, denkt
men, moet hij zekerlijk verliezen, tenzij men het,
door allerlei kunsten en knoeijerij, kan gesmoord
krijgen. Men twijfelde niet, of dit zou beproefd
worden. Ziet daar, wat ik, in hoofdzak, te
Grand Haven, ter bevestiging van hetgeen men
mij te Holland zeide, en uit de Ottawa Register
mededeelde, vernomen heb.

Onder het naar huiskeeren, dacht ik; als John
Roost's loslating zulk een groote viktorie was,
waarom heeft hij dan door een zeer gewaagde
eedsverklaring dit rechtsgeding tot een volgende
zitting van het Geregts-hof nitgesteld? Niette-
gestaande, toen John Roost te huis kwam, en
men te Holland zijne loslating vernam (denkende
dat loslating onschuldigverklaring beteekende),
begon men te sebheden, dat het daverde, om het
voorkomen toch aan te nemen, dat John Roost
volmaakt onschuldig was verklaard. De regen
maakte, echter, hieraan spoedig een einde, en
men ging de gelagkamer in, om de vrengde over
de zoogenaamde viktorie daar ten top te voeren,
zoo dat de nabijwoenden door het geschreeuw
in hunne nachtrust werden gestoord.

Dit was nog niet genoeg. In het daaropvol-
gende nummer der Grandvet kwam een naam-
loos stuk, dat moest dienen, om niet alleen
John Roost te vereerlijken, maar de leden der
Board en die aan hare zijde stonden door leu-
gen en laster in een schandelijk daglicht te stel-
len, door van hen te zeggen, dat kanon, kruid
en vuurwerk gereed waren, om zich over John
Roost's nederlag te verluigen, hetgeen, na on-
derzoek en afdoend bewijs, door de leugensme-
ders en leugenvoortplanters beiden is bevonden
geworden geheel bezijden de waarheid te zijn.

Integendeel vernam ik, dat mengeen te voren,
in plaats van zich tot verluigen en verblijden in
eens anders val gereed te maken, vrees had voor
John Roost, zijne arme vrouw en kinderen.—
Wel wilde men vrij algemeen, dat hij voor zijn
stijfhoofdig verzet en willekeurig gedrag te regt
gezet zou worden, en een goede les zou leeren,
die hem voor het vervolg van nut en der Town
tot voordeel zou zijn, maar geen verderven of in
den grond boren.

Ik had dit bevind van zaken niet medege-
deeld, als ik niet had gedacht, dat het Township
Holland door deszelfs gebrekkigen vertegen-
woordiger, John Roost, en de verdediging zijner
grote willekeur, mede in eenen kwaden naam
zou komen, waartoe zijn vuil, scheldend, godde-
loos leugenblad—de Grandvet—zooveel, vooral
onder de eenvoudige lieden, bijdraagt.

eenige, dat tegen genoemde Aanteekeningen in
het Geregts-hof werd ingebracht, was door den
Raadgever van Mr. Roost; maar hij gaf geen
bewijs tegen dezelve. De Aanteekeningen wer-
den door het Geregts-hof en de Jury bij het on-
derzoek gehouden voor waar en oonaauwkeurig en
werden als bewijs van alles, wat zij bevonden,
aangenomen.

F. J. LITTLEJOHN.

3 Julij, 1860. Ottawa Register.

P. S.—Ik heb borenstaande getuigenis ge-
geven als een zaak van eenvoudige regtvaardig-
heid jegens de betrokken partijen, daar ik onder-
richt ben, dat men te Holland heeft gezegd, dat
het Geregts-hof en de Jury gezegde Aanteekening-
ingen, als onnaauwkeurig en valsche, verwierpen.
Dit is niet waar.

F. J. I.

Ziet daar, Gesachte Medelezers! een volledige
voorstelling der zaken, zonder opsmukking
of leugen. Wij vertrouwen dat de eenvoudige
waarheid in de Hollander bij a dieper ingang
zal vinden, dan de versierde leugen van de
Grandvet. EEN ONDERZOEKER.

Overijfel, Julij, 1860.

Annkomst der Persis en Etna.

De stoomschepen bragten tijding aan uit Eu-
ropa tot op den 14sten Junij.

De Napolitaane versterkten Messina en trok-
ten 80,000 man samen en een groote hoereel-
heid ammunitie. De ontruiming van Palermo
heeft plaats gehad. De Napolitaane fregat-
ten hadden de haven verlaten. Garibaldi
vormde 20 regimenten. In Calabrië waren de
Napolitaane sterk. Al de gemeenten in Sicilië
hadden adressen gepresenteerd ter annexatio
aan Piemont. Het Amerikaanse schip, dat
de Napolitaane genomen hebben, was de Char-
les en Jane, van Baltimore. De Amerikaan-
sche Minister te Napels had paspoorten ge-
vraagd voor zijn zoon en zijne twee dochters,
om het schip te Gaeta te bezoeken.

Lord John Russell veroordeelt, Frankrijk's
kroers, betrekkelijk Savoye. De Prins van
Wales zal zich 11 Julij inschepen naar Kanada.
(Hij staat dus morgen of overmorgen aldaar
aan te komen. Welk een drakte zal ook dat
baren!)

Onder de ruinen te Palermo heeft men weder 100
lijken gevonden. De geheele schade door het
bombardement aldaar wordt op tien miljoen
ponden sterling geschat. Eene rooversbands
is er op uit, om Garibaldi om te brengen.

Gen. Lamoriciere van Rome heeft een dag-
order uitgevaardigd, dat het oogeblik van te-
gen den vijand op te trekken nadert.
Te Parijs is een pamflet in 't licht gekomen,
ten titel voerende: Mc Mabon, Koning van
Ierland. Het leger was verbitterd over het
niet-onvangen der achterstallige soldij. Men
vreesde voor oproer.

Te Konstantinopel waren in het Turksche
kwartier 1,500 huizen afgebrand.

Zoodra Garibaldi's troepen georganiseerd
zijn (men dacht 28 Junij) zal hij op Messina
aanvallen. De twee gevangen genomen Ame-
rikaansche schepen door de Napolitaane zullen
losgelaten worden; maar de Amerikaanse Mi-
nister is hier niet mede tevreden; hij eischt vol-
doening voor de schending der vlag. (Zoo
brandt men zijne vingers, door overadenheid.)
De Russische en Spaansche Legaties dreig-
den niet de onttrekking, tenzij Sardinië ophield
met expeditie naar Sicilië te zenden.

Het Huis der Lords heeft de zaak des sla-
venhandels bediskussieerd en een resolutie go-
nomen, om ter stuiting dezee te Mozambique
weder een Konsulaat op te rigten. Het gover-
nement was er, evenwel, tegen. (Zoo ziet men,
hoe het gaat met de gouvernementen, en dat is
nu Engeland. Als men naauwkeurig let, hoort
en ziet men niets algemeener, dan: "houdt den
dief!" en zelf stoelt men.)

Prins Jerome is overleden.

Er zijn berichten uit Kanton tot op 6 Mei.—
Het antwoord der Chizezen op de laatste mede-
deeling van den Britschen Minister is, dat zij
zullen wederstaan. De verbonden hebben
Chusan bezet, zonder wederstand. De handel
verbeterde.

De Komeet.—Mr. Bond, te Cambridge, zegt.
Er is geen twijfel aan, of de komeet beandert de
aarde, hoewel het te betwijfelen is, of zij wel
voor het bloote oog, van wege de heldere maan-
schijn, haren lagen stand en toenemenden af-
stand van de zon, duidlijk, zichtbaar zal wor-
den.

SPROKKELINGEN.

De Synode der Waldensische kerken zoo dit
jaar te Pomare, in de vallei van St. Martin,
gehouden worden.
Het officieel...

1860 — Ik nu overstaand prijken...
...als een zaak van eenvoudige rechtvaardigheid jegens de betrokken partijen, daar ik onder-
...richt heb, dat men te Holland heeft gezegd, dat
...het Geregts Hof en de Jury gezegde aanteken-
...ingen, als onnaauwkeurig en vals, verwierpen.
...Dit is niet waar.

VERTEREN.
1 jaar, \$5,00
2 jaar, 10,00
3 jaar, 15,00
Lijveranten, 10,00
Verklez, verand, 10,00
Eenigzame zes lijven.

LEZEN.
...en square.
...toet lunnre geregeld
...Dordberigten, milt
...ij voor de Abonnenten
...worden aan
...d, Mich.

ES-1860.
AGENT.
...en te betalen, hunden
...de nabijheid aantewij-
...van allen aard te doen
...deel der Vereenighe
...op, dat hij volmgten
...die men in Europa
...Staats- en Schoon-
...verschaft en plaatst
...en zilver, onging
...onders, enz. enz.
...d, Mich.

DEBBE
Land, Mich.
...Menbelen, als: Kabi
...port, Bureau, en Koo-
...matie, Tafels met en
...Stoelen van differen-
...van onderscheiden
...zijn lijn.
...maken voor zeer laag
...produkten kan beta-
...de men in de oude
...men, benevens bij ve-
...uut kan te zien kry-
STOOL.
REETSMA.

E. DOWD.
Historkundige.
...niedig hebbeende, be-
...de Kolonie nam—
...Holland en Overzee—
...Mann- en Vrij
...Vereniging te Noord
...uland te Overzeel-
...en ons vinden in onze
...tore.

DER.
Historkundige.
...nieuwgebouwde luts
...ander drukkerij.
...tijd voorhanden een
...vervalsche Medije-
...tijpen, welke hij te-
...nemen Landgevoeten
...bedied.
...ag te Zeeland zijn, bij
AYLOU.
Or Ottawa

AYLOU.
Or Ottawa
...ordige, bij den Com-
...Haven. Papieren on-
...te bezorgen door M.
...Mr. H. Brouwers te
...ening onderwinden.
...derfen Maandag van
...1860.
AYLOU.
Or Ottawa

AYLOU.
Or Ottawa
...ordige, bij den Com-
...Haven. Papieren on-
...te bezorgen door M.
...Mr. H. Brouwers te
...ening onderwinden.
...derfen Maandag van
...1860.
AYLOU.
Or Ottawa

AYLOU.
Or Ottawa
...ordige, bij den Com-
...Haven. Papieren on-
...te bezorgen door M.
...Mr. H. Brouwers te
...ening onderwinden.
...derfen Maandag van
...1860.
AYLOU.
Or Ottawa

**VAN ONDERSCHEIDENE PARTIJEN, DIE HET GERECHT-
ONDERZOEK BEGEVEN HADTEN, HOORDE IK, EVEN
ALS TE HOLLAND VAN DIE BIJ ELKANDER STAANDE
BURGERS, DAT JOHN ROOST IN 'T ONGELIJK GESTELD
WAS GEWARDE, EN DAT DE TOWNSHIP BOARD NIETS
MEER GELANEN HAD, DAN HAN AMBT EN PLIGT VAN
HEN BIJ 'T VORDERDEN, NAMELIJK, OM DE GELDE-
LIJKE BELANGEN DER TOWN EN HAVEN TE BEHARTI-
GEN.**

De poging van John Roost en zijne helpers, om te bewijzen, dat de Board onwetig geland had, was mislukt; zoo ook mislakte de poging, om te bewijzen dat de Board door lage bevoegden en wankeurig verlagen gedreigd was om John Roost te verlieven of tot dien val te brengen. De poging om de Town-boeken voor vals te verklaren mislukt evenzeer. In 't kort, men zeide mij, dat de rechtvaardiging van John Roost's handelwijze voor het Geregts Hof geheel en al is mislukt, en dat de schuldverklaring alleen niet is gevolgd, 't gebrek van een stellig bewijs, dat hij over de goeden, onder zijne berusting, schuldiglijk had beschikt, en dit alleen door afwezen van een op reis gegaan getuige, die juist de keten van bewijzen moest volmaken. Het was er dus op af, of John Roost werd veroordeeld ter Staatse vangenis te Jackson.

Het civiele rechtsgeding heeft hij niet durven beginnen en is dus nog hangende. Dit, denken men, moet hij zekerlijk verliezen, tenzij men het, door allerlei kunst en kneepijer, kan gesnoord krijgen. Men twijfelde niet, of dit zou beproefd worden. Zietdaar, wat ik, in hoofdzaak, te Grand Haven, ter bevestiging van hetgeen men mij te Holland zeide, en uit de *Ottawa Register* mededeelde, vernomen heb.

Onder het naar huiskeeren, dacht ik: als John Roost's loslating zulk een groote viktorie was, waarom heeft hij dan door een zeer gewaande eedsvaardigheid die rechtsgeding tot een volgende zitting van het Geregts Hof uitgesteld? Niettegenstaande, toen John Roost te huis kwam, en men te Holland zijne loslating vernam (denkende dat loslating onschuldigverklaring betekende), begon men te schieten, dat het daverde, om het voorkomen toch aan te nemen, dat John Roost volmaakt onschuldig was verklaard. De regen maakte, echter, hieraan spoedig een einde, en men ging de gelagkamer in, om de vragt over de zoogenoemde viktorie daar ten top te voeren, zee dat de majhijwvrouden door het geschreeuw in luucne nachtrust werden gestoord.

Dit was nog niet genoeg. In het daaropvolgende nummer der *Grandvet* kwam een man-
loos stuk, dat moest dienen, om niet alleen John Roost te verwerflijken, maar de leden der Board en die aan hare zijde stonden door leugens en laster in een schandelijk daglicht te stellen, door van hen te zeggen, dat kaunon, kruid en vuurwerk gereed waren, om zich over John Roost's nederlaag te verheugen, hetgeen, na onderzoek en aldoend bewijs, door de lengensmeders en leugevoortplanters beiden is bevonden geworden geheel heezijden te waarheid te zijn.

Integendeel vernam ik, dat men te voren, in plaats van zich tot verheugen en verblijden in eens anders val gereed te maken, vrees had voor John Roost, zijne arme vrouw en kinderen.— Wel wilde men vrij algemeen, dat hij voor zijn stijlhoedig verzet en willekeurige gedrag te regt gezet zou worden, en eene goede les zou leeren, die hem voor het vervolg van nut en er der Town tot voordeel zou zijn, maar geen verlierven in den grond boren.

Ik had dit bevind van zaken niet medegedeeld, als ik niet had gedacht, dat het Township Holland door deszelfs gebrekkigen vertegenwoordiger, John Roost, en de verdediging zijner grove willekeur, mede in eenen kwaden naam zou komen, waartoe zijn vuil, scheldend, goddeloos leugenspraak—de *Grandvet*—zoo veel onder de eenvoudige lieden, bijdraagt.

Hiermede neem ik aan vele mijner vrienden, hier en elders, volhaan te hebben, mij overtuigd houdende, dat dit de blanke waarheid is. Wat mij veel spijt is, dat Mr. *, dien wij mede hebben uitgevonden, zich met zulk een velle zaak heeft ingelaten. Ik heb geen lust om zijne naam en die der andere leugennars openbaar te maken: maar zooveel is zeker, dat zijn en hun goeden naam er zeer veel mede lijden, want bij de meeste menschen staan zij als med-pligtigen aangezien.

Nog wil ik hier, op verzoek van velen niet Engelisch verstaan het *Kaartje* van Regter F. J. Larreaux laten volgen, opdat men het bewijs zie, dat ik de zuivere, eenvoudige waarheid voor heb.

De aantekeningen van de Township Board van Holland, zooals ze door Mr. K. Schuddebeke gehouden zijn, werden tot bewijs in het gerechts onderzoek van de zaak des Volks tegen J. Roost in de Ottawa Co. Circuit Court gebruikt. Het

Aankomst der Persin en Etna.
De stoomschepen brachten tijding aan uit Europa tot op den 31sten Junij.
De Napolitanen versterkten Messina en trokten 80,000 man zamen en eene groote hoeveelheid ammunitie. De ontminding van Palermo heeft plaats gehad. De Napolitaanse fregatten hadden de haven verlaten. Garibaldi vormde 20 regiminten. In Calabrië waren de Napolitanen sterk. Al de gemeenten in Sicilië hadden adressen geprezeniseerd ter annexatie aan Piëmont. Het Amerikaanse schip, dat de Napolitanen genomen hebben, was de Charles en Jane, van Baltimore. De Amerikaanse Minister te Napels had paspoorten gevraagd voor zijn zoon en zijne twee dochters, om het schip te Gaeta te bezoeken.

Lord John Russell veroordeelt, Frankrijk's koers, betrekkelijk Savoye. De Prins van Wales zal zich 11 Julij inschepen naar Kanada. (Hij staat dus morgen of overmorgen aldaar aan te komen. Welk eene drukte zal ook dat baren!)
Onder de ruinen te Palermo heeft men weder 100 lijken gevonden. De gewelue schade door het bombardement aldaar wordt op tien miljoen ponden sterling geschat. Eene rooversbende is er op uit, om Garibaldi om te brengen.
Gen. Lamorieiere van Rome heeft eene dag-order uitgevaardigd, dat het oogeblik van tegen den vijand op te trekken naliet.

Te Parijs is een pamflet in 't licht gekomen, ten titel voerende: *Mc Mahon, Koning van Ierland*. Het leger was bitterd over het niet-ontvangen der achterstalige soldij. Men vreesde voor oproer.
Te Konstantinopel waren in het Turksche kwartier, 1,500 huizen afgebrand.
Zoodra Garibaldi's troepen georganiseerd zijn (men dacht 25 Junij) zal hij op Messina aanvallen. De twee gevangen genomen Amerikaanse schepen door de Napolitanen zullen losgelaten worden; maar de Amerikaanse Minister is hier niet mede tevreden; hij eischt vol-
doening voor de schending der vlag. (Zoo brandt men zijne vingers, door onberadenheid.)
De Russische en Spaanse Legaties dreigden met de onttrekking, tenzij Sardinië optield met expedities naar Sicilië te zenden.

Het Huis der Lords heeft de zaak des slavenhandels heilskussieerd en eene resolutie genomen, om ter sluiting dezee te Mozambique weder een Konsulaat op te richten. Het gouvernement was er, evenwel, tegen. (Zoo ziet men, hoe het gaat met de gouvernementen, en dat is nu Engeland. Als men nauwkeurig let, hoort en ziet men niets algemeener, dan: "houdt den dief!" en zelf steelt men.)
Prins Jeromo is overleden.
Er zijn berigten uit Kanton tot op 6 Mei.— Het antwoord der Chinesez op de lauts mededeeling van den Britschen Minister is, dat zij zullen wederstaan. De verbondenen hebben Chusan bezet, zonder wederstand. De handel verbeterde.

SPROKKELINGEN.
De Synode der Waldensische kerken zou dit jaar te Pomare, in de vallei van St. Martin, gehouden worden.
— Het officieel keizerlijk bevelschrift aan den Generaal Benedeck, in Hongarije, is bekend gemaakt. Aan het verlangen der Protestanten betreffende eenige zaken, wordt voldaan.
— In Sardinië nemen de bezwaren zeer toe, ook ten gevolge van den tegenstand, dien de regering thans ondervindt van den kant der hooge geestelijkheid. Gevangenneeming van bisschoppen en kardinalen heeft er plaats.
— In Europeesch Turkije heeft er een belangrijke godsdiensstige opwekking plaats. Men begint den Bijbel te lezen en de zedeligen te leeren. De Turk verliest zijn Turksche bestaan.
— Volgens den titel, die Mr. Douglas van de schieding der Zuidelijke Staten geeft, is dozeschieding van de Demokratische partij is in dor daad schieding van de Bondgenootschappelijke Unie. Zal Breckenridge niet even als Cushing en Hunter bedanken voor de overoorsing? Wij zien met verlangen uit naar de handelingen van het Zuiden.

Handwritten mark, possibly a signature or initials.

I would not have 11
told about these (Watters)
discoveries if I did not
think that the Holland
Terrorship by its own
mistakes the present
the Court and the
defense of his bad temper
together in a bad name
would come, to which his
foul, shameful conduct
by any party - de Godard

especially brought to 2
the common people
With this I can for my
many friends

Extensive news which were
brought to Court against the
venue Accusation (A), was
by the Samps of the Court - but
he gave no sentence against them

The accusation was 3
by the Court & jury based
by the inquiry & the
considered as true and
detailed and investigated
as part of every thing that
they included
3 July 86 F. J. Hilligier
Circuit Register

PS I have given 4
evidence as a simple
matter of justice in reference
to the involved parties
since I am reformer
that people in Holland have
said that the Court of jury
is unworkable

6 July 1860

Holland, Michigan

At a meeting of the consistory of the First Reformed Church at which Rev. Albertus C. Van Raalte presided, the committee to investigate the Ledeboers had done. The objections had been resolved and the protest by Gerrit Wakker, the clerk, was withdrawn. Several people were admitted to the Lord's table. The school committee to which Jan Binnekant was added as a member but who had declined the assignment with apparent hard feelings how the appointment of the committee was handled by the consistory. H. Doesburg declined to serve because he "desired a union with the district school."

In Dutch; translation by Rev. William and Althea Buursma, 2000.

Original in the records of the Pillar Christian Reformed Church at the Joint Archives of Holland, vol. II, pp. 141-142.

18

!

The Hollander Wednesday July 1860

1

Is the matter of John Roost now completely settled?

Last week I came to Holland and met some citizens there who were just speaking about the matter of John Roost. As an interested listener I pressed into their midst and tried to find out the real circumstances of that case.

As I had noticed, there had been an anonymous piece in the Grondwet in which John Roost appears not only to have won the lawsuit, but in which the meanest lies were brought forth by which the simple people on the outside would think that John Roost was declared completely guiltless by the Court. The Grondwet and the Ottawa Register lay ready, and both articles (the one in the Grondwet justifying and flattering John Roost, and the one in the Ottawa Register just the contrary) discussed the matter.

After having heard a great deal about John Roost and his supporters as well as about the Township Board and Township books, I set out (I had to go to Grand Haven) with the thought: I want to investigate this more if I have enough time left. This last was the case and I went to competent people who had witnessed the legal process from beginning to end and had no other interest in this matter than to say what the Court had found. Having arrived at home, I did not think it superfluous or useless to publish what I had learned of this matter in Holland and Grand Haven, because so many remained in darkness and uncertainty about the matter and also because

2 /

both parties for and against Roost were so easily inclined to say the best. Besides that, no one of our Colony can or may be indifferent or the retired members of the Township Board and the witnesses against John Roost would or would not be justified; what is more, since not a few of them said and also have sought suspicions against John Roost out of sheer partisanship.

From many parties who had been present at the investigation I heard just as in Holland from the citizens agreeing with each other, that John Roost ^{had been put in the wrong} ~~was wrongly dealt with~~ and that the Township Board had done nothing more than more than was required by law, to look after the financial interest of the Town and Haven.

The attempt of John Roost and his supporters to show that the Board had dealt illegally, failed; thus also failed the attempt to show that the Board with low motives and vengeful means desired to destroy John Roost or bring him to a fall. The attempt to declare the Town books as false also failed. In short, I was told, that the justification of John Roost's procedure in Court had miscarried and that the finding of guilty has not been declared only because of the lack of definite proof that he dealt dishonestly with the money under his control, and this only because of the absence of a witness who had to complete the chain of evidence. ~~So it looked likely that John Roost would be sentenced to the State Prison at Jackson.~~ ^{He was almost}

He has not dared to begin a civil suit and so the affair

is still unsettled. People think that he will certainly lose this unless he can get it dropped by all kinds of tricks and cheating. There is no doubt but that this will be tried. See there what I mainly became aware of in Grand Haven and from what the Ottawa Register reported confirming what was said in Holland.

While returning home I thought: if John Roost's freeing was such a great victory, why has he by a very risky deposition postponed this lawsuit to a later session of the Court? Notwithstanding, when John Roost came home and it was noticed that he had been set free (thinking that being free meant not guilty) people began to shoot thunderously and accept what was happening, that John Roost was completely justified. However, the rain made a quick end of this and the people went to a bar to be able to celebrate the so-called victory as much as possible, so that the sleep of the neighbors was disturbed by the shouting.

This was still not enough. In the next number of the Grondwet there appeared an anonymous article that seemed not only to justify John Roost but to present the members of the Board and their supporters in a bad light by lies and slander, by saying about them that they had ready cannon, powder and fire-works to celebrate John Roost's defeat, which, after investigation and adequate proof, was discovered to be quite beside the truth by both the tale-tellers and spreaders of lies. On the contrary, I noticed that many ~~preparing~~ ^{people, instead of wanting} to celebrate and rejoice in someone else's fall, feared for John Roost, his poor wife and children -- People generally desired that for

4

his stiffheadedness and willful behavior he should be set right and learn a good lesson which would be useful for him and profitable for the Town, but not desroying or stomping into the ground.

I would not have told about this conclusion to the matter if I had not thought that the Holland Township by means of its own faulty representative, both John Roost and the defense of his grave willfulness would end up with a bad reputation, to which his foul, cursing, godless paper - the Grondwet - contributed so much, especially among the simple people.

With this letter I intend to satisfy many of my friends here and elsewhere, having convinced myself that this is the absolute truth. What I am very sorry about is that Mr. *, whom we also discovered, was involved in such a dirty business. I have no desire to reveal his name or those of the other liars, but this much is certain, that his and their good reputations will suffer very much, for by most people they are considered fellow contrivers.

And I still want to, on the request of many who do not understand English, present the statement of Register F.J.Littlejohn so that folk can see the proof that I have is the pure and simple truth.

"The Notes of the Holland Township Board as they are kept by Mr. K. Schaddelee were used as evidence in the investigation of the People vs J. Roost in Ottawa County Circuit Court. The only thing that was brought in against the mentioned Notes was by the lawyer for Mr. Roost; but he gave no proof against them.

The Notes were considered by the Court and the Jury at the time
of the investigation as true and accurate, and were accepted
as evidence for everything that they included.

3 July 1860

F.J.Littlejohn

Circuit Register

P.S. -- I have given the above testimony as a matter of simple
justice in relation to the involved parties, since I am told
that people in Holland have said that the Court and the Jury
rejected the mentioned Notes as inaccurate and false. This
is not true.

F.J.L.

Tr.: H. ten Hoor